अतोलोभाद्राज्यस्य मोहादुक्तस्यविस्मरणात्प्रतिज्ञात्यागेदोषस्याज्ञानाद्वा त्वदुक्तवाक्यात् शास्त्रादावश्रद्धारूपतमोयुक्तोवा ॥ पूर्वंसत्यप्रतिश्रवः शपथपूर्वकं कृतप्रतिज्ञःस न्नैवभेत्स्यामि नभेत्स्यामि नचभेत्स्यामीतित्रिवारोक्त्यासर्वथादार्ढ्यंसूचितं ॥ १७ ॥ एवंसत्ये दृढस्थितौ हेतुमाह ॥ असत्यसंधस्य प्रतिज्ञाविषयसत्यहीनस्य चलस्य चं चलस्वभावस्य ॥ तस्यैवविवरणमस्थिरेत्यादि ॥ ईदृशस्यसतः एतैर्गुणैर्युक्तस्य देवादयोहव्यकव्यादिनगृह्णंतीतिनःश्रुतं ॥ १८ ॥ प्रत्यगात्मनोजीवानुद्दिश्य प्रदत्तमित्यर्थे प्रत्यगात्ममित्यार्षत्वात्साधुः ॥ इमंसत्यं सत्यपालनरूपंधर्मं अहं ध्रुवं सर्वधर्मेषुमुख्यं पश्यामि ॥ अयंभारः वनवासेजटावल्कलादिभारः सत्यपालनरूपोवा पूर्वैःसत्पुरु षैराचीर्णस्तदर्थंमयाप्यभिनंद्यते आद्रियते ॥ १९ ॥ ननु स्वधर्मोराज्यपालनमेव किमितिनाभिनंद्यते तत्राह ॥ क्षात्रमिति ॥ धर्मसंहितं धर्मवत्प्रतिभासमानं वस्तुतोऽध र्मं क्षुद्रादिभिःसेवितमीदृशं क्षात्रधर्मं पित्राज्ञाभंगेन राज्यकरणरूपंअहंत्यक्ष्ये ॥ ननुन्याय्यंक्षात्रधर्ममितिभावः ॥ २० ॥ अस्यपापस्य शरीरसाध्यत्वेपि ॥ कायिकवा

नैवलोभान्नमोहाद्वानचाज्ञानात्तमोन्वितः ॥ सेतुंसत्यस्यभेत्स्यामिगुरोःसत्यप्रतिश्रवः ॥ १७॥ असत्यसंधस्यसतश्चलस्यास्थिरचे तसः ॥ नैवदेवानपितरःप्रतीच्छंतीतिनःश्रुतं ॥ १८ ॥ प्रत्यगात्ममिमंधर्मंसत्यंपश्याम्यहंध्रुवं ॥ भारःसत्पुरुषैश्चीर्णस्तदर्थमभिनंद्यते ॥ १९ ॥ क्षात्रंधर्ममहंत्यक्ष्येत्वधर्मंधर्मसंहितं ॥ क्षुद्रैर्नृशंसैर्लुब्धैश्चसेवितंपापकर्मभिः ॥ २० ॥ कायेनकुरुतेपापंमनसासंप्रधार्यतत् ॥ अनृतंजिह्वयाचाहत्रिविधंकर्मपातकं ॥ २१ ॥

चिकमानसिकसकलपापप्रसक्तिरित्याह ॥ कायेनेति ॥ आदौ मनसाएवंकर्मकरिष्यइतित त्पापं संप्रधार्य ॥ ततोजिह्वयाकृतं धर्मजनकं ॥ततोभिन्नमनृतं तत्कर्म कर्तव्यत्वेन जिह्वया तत्सहायभूतेषु पुरुषेषु आह ॥ततः कायेनकुरुते अतःपापंकर्मक्रियारूपंपापं त्रिवि धं कायिकवाचिकमानसिकरूपत्रिविधजनकमित्यर्थः ॥ तेनकायिकंपापं बहुदुःखजनकमितिभावः ॥ कलौतुपापसंकल्पादितोनदोषइत्युक्तं भागवते ॥ नानुद्वेष्टिक लिंसम्राट्सारंगइवसारभुक् ॥ कुशलान्याशुसिध्यंतिनेतराणिकृतानियत् ॥ सम्राट्परीक्षित्सारमाह ॥कुशलानि पुण्यानि आशु संकल्पमात्रात्सिध्यंति ॥ यथामानसपूजा इ तराणिपापानिन संकल्पमात्रान्नफलंति यत् यतस्तानि कृतान्येवफलंतीतितदर्थः ॥ २१ ॥